

- 2) w 1 klasie pociągu pospiesznego lub w 2 klasie pociągu ekspresowego — oficerom starszym,
- 3) w 2 klasie pociągu pospiesznego lub w 1 klasie pociągu osobowego — pozostałym żołnierzom zawodowym.

3. Uprawnionym członkom rodzin żołnierzy zawodowych przysługuje prawo do przejazdu tą samą klasą i rodzajem pociągu co żołnierzom, o których mowa w ust. 2.

4. W razie odbycia przejazdu innym środkiem transportowym wypłaca się ekwiwalent pieniężny w wysokości równej cenie biletu za przejazd, o którym mowa w ust. 2.

5. Podstawę wypłaty ekwiwalentu, o którym mowa w ust. 4, stanowi pisemne oświadczenie żołnierza o odbyciu przez niego przejazdu innym środkiem transportowym do obranej miejscowości w kraju i z powrotem z udokumentowaniem pobytu w danej miejscowości.

§ 2. 1. Żołnierzom zawodowym posiadającym członka rodziny uprawnionego do przejazdu na koszt wojska, którzy pełnią służbę poza miejscowością, w której stale zamieszkują, przejazd, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje z miejsca pełnienia służby do miejsca ich stałego zamieszkania i z tego miejsca do obranej miejscowości w kraju i z powrotem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych będących słuchaczami szkół wojskowych, a także skierowanych na studia i kursy.

3. Żołnierzom zawodowym — absolwentom szkół wojskowych, którzy po ich ukończeniu udają się na urlop wypoczynkowy, przysługuje przejazd na koszt wojska z miejsca siedziby szkoły do:

- 1) obranej miejscowości w kraju, a z niej do miejscowości pełnienia służby, albo
- 2) miejsca zamieszkania członka rodziny uprawnionego do przejazdu na koszt wojska i z tego miejsca do obranej miejscowości w kraju i z powrotem.

4. Członkom rodzin żołnierzy, o których mowa w ust. 1—3, uprawnionym do przejazdu na koszt wojska, uprawnienie to przysługuje na zasadach określonych w § 1 ust. 3.

5. Przepisy § 1 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Termin wykorzystania przejazdu raz w roku do obranej miejscowości w kraju i z powrotem, jak również wystąpienia o wypłatę ekwiwalentu, o którym mowa w § 1 ust. 4, upływa z dniem 31 grudnia roku, w którym uprawnienie powstało.

§ 4. Dzieciom żołnierza zawodowego przysługuje prawo do przejazdu na koszt wojska, jeżeli spełniają one warunki do otrzymania dodatku (zasiłku) rodzinnego.

§ 5. 1. Uprawnienie do przejazdu raz w roku do obranej miejscowości nie przysługuje żołnierzom zawodowym, którym udzielono urlopu bezpłatnego lub których przeniesiono w stan nieczynny na okres dłuższy niż jeden rok.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków rodziny żołnierza zawodowego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Onyszkiewicz*

233

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 10 czerwca 1992 r.

w sprawie doręczania wojskowych dokumentów osobistych i trybu postępowania z tymi dokumentami.

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wojskowym dokumentem osobistym jest książeczka wojskowa stwierdzająca stosunek jej posiadacza do obowiązku służby wojskowej, zwana dalej „książeczką wojskową”.

2. Książeczkę wojskową odbiera osobiście za potwierdzeniem odbioru osoba objęta ewidencją prowadzoną przez wojskowego komendanta uzupełnień.

§ 2. 1. O utracie lub zniszczeniu książeczki wojskowej jej posiadacz jest obowiązany, z zastrzeżeniem § 3 ust. 1, niezwłocznie zawiadomić osobiście wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

2. Wojskowy komendant uzupełnień w wypadku, o którym mowa w ust. 1, wydaje osobie składającej zawiadomienie duplikat książeczki wojskowej.

3. Osoba, której wydano duplikat książeczki wojskowej, wnieść opłatę skarbową określoną w odrębnych przepisach.

§ 3. 1. Jeżeli utrata lub zniszczenie książeczki wojskowej nastąpiło w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej, żołnierz jest obowiązany do niezwłocznego zameldowania o tym dowódcy jednostki wojskowej. Dowódca

jednostki wojskowej zawiadamia o utracie lub zniszczeniu książeczki wojskowej właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.

2. Do dnia otrzymania duplikatu książeczki wojskowej, jeżeli żołnierz opuszcza teren jednostki, dowódca jednostki wojskowej zamieszcza stosowny wpis w dokumentach uprawniających żołnierza do przebywania poza jednostką.

§ 4. 1. Wojskowy komendant uzupełnień po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w § 3 ust. 1, wystawia duplikat książeczki wojskowej i przesyła go żołnierzowi za pośrednictwem dowódcy jednostki wojskowej.

2. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. W razie odzyskania utraconej książeczki wojskowej, jej posiadacz jest obowiązany niezwłocznie przekazać ją właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień.

§ 6. Jeżeli utrata lub zniszczenie książeczki wojskowej nastąpiły podczas pełnienia czynnej służby wojskowej w czasie wojny, żołnierzom wydają duplikaty książeczek wojskowych dowódcy jednostek wojskowych.

§ 7. 1. W razie odmowy przyjęcia książeczki wojskowej przez osobę, o której mowa w § 1 ust. 2, fakt ten podlega odnotowaniu w ewidencji właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.

2. Właściwy wojskowy komendant uzupełnień w wypadku, o którym mowa w ust. 1, przechowuje książeczkę wojskową.

3. Odmowa przyjęcia książeczki wojskowej nie zwalnia od obowiązku służby wojskowej.

§ 8. 1. Osoba wyjeżdżająca za granicę na pobyt stały, po dopełnieniu wojskowego obowiązku meldunkowego, obowiązana jest zdać książeczkę wojskową właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień.

2. Osoba wyjeżdżająca za granicę na pobyt czasowy pozostawia książeczkę wojskową w swoim mieszkaniu lub składa ją na przechowanie właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień.

3. W razie stwierdzenia przez Straż Graniczną, że osoba przekraczająca granicę posiada przy sobie książeczkę wojskową, organ ten odbiera ją za potwierdzeniem i przesyła na przechowanie do właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.

4. Po powrocie osoby z pobytu czasowego za granicą wojskowy komendant uzupełnień wydaje jej zdaną na przechowanie książeczkę wojskową.

§ 9. Osoba, która utraciła obywatelstwo polskie, jest obowiązana złożyć posiadaną książeczkę wojskową organowi wydającemu cudzoziemcowi kartę stałego pobytu. Organ ten przesyła książeczkę wojskową właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień.

§ 10. 1. W razie zgonu osoby posiadającej książeczkę wojskową, osoba obowiązana do zgłoszenia zgonu stosow-

nie do przepisów prawa o aktach stanu cywilnego powinna dokument ten złożyć niezwłocznie w urzędzie gminy właściwym ze względu na dotychczasowe miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące, sporządzającym akt zgonu.

2. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) w wypadku, o którym mowa w ust. 1, przesyła książeczkę wojskową właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień w terminie 3 dni.

§ 11. 1. Książeczki wojskowe osób tymczasowo aresztowanych przechowuje się w depozycie aresztu śledczego.

2. Książeczki wojskowe osób odbywających karę pozbawienia wolności (w tym również karę aresztu wojskowego) naczelnik zakładu karnego przesyła właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień.

3. Po odbyciu kary osoba, która odbyła karę, jest obowiązana zgłosić się do właściwego wojskowego komendanta uzupełnień w celu odebrania książeczki wojskowej.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 lipca 1983 r. w sprawie doręczania wojskowych dokumentów osobistych i trybu postępowania z tymi dokumentami (Monitor Polski Nr 25, poz. 133 i z 1990 r. Nr 36, poz. 291).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 9 czerwca 1992 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Onyszkiewicz*

234

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 czerwca 1992 r.

w sprawie szczegółowych zasad przydziału, opróżniania i norm zaludnienia lokali mieszkalnych oraz tymczasowych kwater przeznaczonych dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

Na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 i z 1992 r. Nr 21, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „szkoła” — Szkołę Główną Służby Pożarniczej i Szkołę Chorążych Pożarnictwa,
- 2) „lokal mieszkalny” — lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 76 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 i z 1992 r. Nr 21, poz. 86),
- 3) „zamienny lokal mieszkalny” i „pomieszczenie zastępcze” — zamienny lokal mieszkalny i pomieszczenie zastępcze określone w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165, z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 32, poz. 190 i Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 115, poz. 496),
- 4) policyjna emerytura lub renta — emeryturę lub rentę przysługującą na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i Nr 92, poz. 540).

§ 2. Mianowanemu na stałe strażakowi Państwowej Straży Pożarnej, zwanemu dalej „strażakiem”, przydziela się lokal w miejscowości, w której pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej.

§ 3. 1. Lokale mieszkalne przydziela się w pierwszej kolejności strażakom:

- 1) nie posiadającym samodzielnego mieszkania i osiągającym dobre wyniki w służbie, biorąc pod uwagę staż służbowy,
- 2) przeniesionym do służby z innej miejscowości ze względu na rodzaj służby lub kwalifikacje zawodowe; nie dotyczy to strażaków przeniesionych na własną prośbę.

2. Przydział lokalu mieszkalnego dla strażaka przeniesionego do służby z innej miejscowości następuje na warunkach uzgodnionych przed przeniesieniem, z zachowaniem zasad określonych w obowiązujących przepisach.

§ 4. 1. Przy przydzielaniu strażakom lokali mieszkalnych stosuje się następujące normy zaludnienia:

- 1) posiadającym rodziny przysługuje od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej — dla strażaka i każdej osoby uwzględnionej przy ustalaniu powierzchni lokalu mieszkalnego, a ponadto strażakom:
 - a) mianowanym i powołanym na stanowiska zaszerogowania w grupach od 00 do 02 oraz komendantom wojewódzkim bez względu na grupę zaszerogowania — przysługują dwie dodatkowe normy zaludnienia w postaci jednej izby mieszkalnej,